

interesse i det, fordi det, at vi handler, faktisk er en forudsætning for, at vi kan skabe arbejdspladser her i landet.

For det tredje mener vi, at det er en god idé, at man holder orden i statens økonomi, og jeg vil godt understrege, at det gælder, uanset om EU eksisterede eller ej, uanset om ØMU'en eksisterede eller ej. Vi synes faktisk, at det er en god idé, at man ikke laver kæmpestore under-skud på de offentlige budgetter, men at man forsøger inden for rimelighedens grænser at få et budget, der hænger sammen. At det så også er et krav, for at man kan være med i ØMU'ens tredje fase, gør jo ikke ideen mindre god.

Vi synes, at det er fint, at også EU understreger, at det er vigtigt, at landene holder orden i deres økonomier, for det er på den måde, vi kan undgå at komme i den situation, vi var i i 1970'erne, som vi har drøftet tidligere i dag, hvor man ved hjælp af devalueringer forsøgte at stjæle hinandens arbejdspladser. Det er der ikke noget perspektiv i. Det, der er perspektiv i, er, at landene i fællesskab koordinerer den økonomiske politik og i fællesskab skaber arbejdspladser og ikke stjæler dem fra hinanden. Det har ikke nogen effekt på længere sigt, det giver ikke flere job på længere sigt.

Det, der er problemet for Danmark, er, hvad vi så skal gøre. Nu har vi fået et nej i 1992, og vi har fået det meget omtalte danske forbehold. Hvilke muligheder har vi så? Ja, så har vi selvfølgelig ikke den oplagte mulighed, den bedste mulighed, at gå med i den tredje fase. Det er klart, for det har vi lovet befolkningen. Men det, der må være den næstbedste løsning og helt i tråd med det, vi hører fra modstandernes side, er, at vi sikrer os bedst muligt. Ud fra den forudsætning, at vi ikke kan være med i ØMU'ens tredje fase, gælder det vel om at sikre dansk økonomi bedst muligt. Vi føler faktisk, at det, økonomiministeren og regeringen lægger op til, nemlig at vi knytter os så tæt som muligt til euroen, er den måde, hvorpå vi bedst sikrer dansk økonomi, bedst sikrer stabilitet både økonomisk og politisk her i landet.

Vi kan desværre ikke garantere, at det internationale kapitalmarked vil tro på den aftale, vi indgår med Den Europæiske Centralbank. Derfor er det jo meget et spørgsmål om psykologi, hvordan vores rente bliver i forhold til andre lande. Det er jo ikke noget, som vi afgør her i Folketinget. Hverken hr. Keld Albrechtsen eller jeg kommer til at afgøre, hvordan den danske rente vil se ud om et halvt år.

Det er et spørgsmål, om det internationale kapitalmarked tror på de aftaler, vi har lavet med Den Europæiske Centralbank. Det er et spørgsmål, om det internationale kapitalmarked tror på, at den danske økonomi er så god, som det bliver sagt, og at vi vil fastholde en økonomi, som lever op til de krav, der stilles i ØMU'en. Det, vi kan gøre herfra, er selvfølgelig i virkeligheden i højere grad end de lande, der er med i ØMU'en, at leve op til ØMU'ens krav, for dermed tirrer vi ikke de internationale kapitalherrer, altså dem, der handler på børsen. De skal helst ikke få det indtryk, at den danske økonomi vil køre anderledes end den europæiske økonomi.

Som sagt vil jeg godt slutte af med, at vi ønsker at komme med i ØMU'en så hurtigt som muligt efter en ny dansk folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Charlotte Antonsen hævder, at euroen vil give anledning til stabilitet både politisk og økonomisk. Her vil jeg godt spørge, om det er forbigået Venstres opmærksomhed, at arbejdsløsheden i et land som Frankrig f.eks. – men også i Italien og Belgien – har nået smerteterskelen, hvor det politiske system simpelt hen ikke kan holde til en fortsat vækst i arbejdsløsheden.

Har fru Charlotte Antonsen lagt mærke til, at som følge af den ØMU-politik, man nu har ført igennem mange år, og som har gjort, at man nu står med ryggen mod muren på grund af stigende arbejdsløshed i Frankrig, er de franske borgerlige partier faktisk ved at gå i opløsning og Den Nationale Front gået voldsomt frem og vil gøre det yderligere som følge af væksten i arbejdsløsheden? Kalder fru Charlotte Antonsen en sådan økonomisk politik for stabilitet? Jeg gør det i hvert fald ikke.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når man hører fru Charlotte Antonsens prisning af euroen, og hvor forfærdeligt det er, at Danmark ikke er med, undrer man sig over, hvorfor Venstre overhovedet anbefalede danskerne at stemme ja til Edinburghafgørelsen i 1993. Med det fantastisk vigtige forbehold burde Venstre jo have anbefalet danskerne at stemme nej, fordi man ønskede den ægte vare.

Men det, der er mit ærinde, er et spørgsmål til de betragtninger, fru Charlotte Antonsen er